

पनियम — संख्या बाह्रौं

दानियेल ११:४० र अगमवाणीका तीन उन्मोचनहरू

Jeff Pippenger

2025-09-12

दानिएल ११ को चालीसौं पद बाइबलका सबैभन्दा गहन पदहरूमध्ये एक हो। यसले सन् १७९८, १९८९ र २०२३ मा दानिएलको पुस्तकको मोहोर खोलिएको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पुस्तक तीन पटक मोहोर खोलिनु भनेको “सात समय” को छरपस्टताको समाप्तिलाई चिह्नित गर्दछ। सन् १७९८ ले ईसा पूर्व ७२३ मा अशूरले उत्तरी दस कुललाई बन्दी बनाई लगेको बेला आरम्भ भएको छरपस्टताको दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको अवधिको समाप्तिलाई चिह्नित गर्‍यो। सन् १९८९ ले सन् १८६३ को विद्रोहदेखि १२६ वर्षको समाप्तिलाई चिह्नित गर्‍यो, जब सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चले औपचारिक रूपमा लेवीव्यवस्था २६ का “सात समय” लाई पन्छायो। सन् २०२३ ले प्रकाश ११ का दुई साक्षीहरू गल्लीमा मरेका रहेको साढे तीन दिनको अवधिको समाप्तिलाई चिह्नित गर्‍यो। २,५२० वर्षको समाप्तिमा (१२६ वर्ष र साढे ३ दिन—यी सबै “सात समय” का प्रतीकहरू हुन्), दानिएलको पुस्तकको मोहोर खोलियो।

सिस्टर ह्वाइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि १७९८ मा मानिसहरूका सामु अनुग्रहको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू प्रस्तुत गरिनु आवश्यक थियो। जब उनले यस तथ्यलाई अभिलेख गर्छिन्, तब उनी समानान्तर इतिहासहरूको पहिचान गरिरहेकी हुन्छिन्, किनकि उनले अन्तिम दिनहरूको सन्देशलाई पनि अनुग्रहको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरूको रूपमा प्रस्तुत गर्छिन्। मिलेराइट इतिहासको विषयमा बोल्दै उनी यसरी लेख्छिन्:

“मानिसहरूलाई आफ्नो खतराप्रति सचेत गरिनु आवश्यक थियो; अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित गम्भीर घटनाहरूका निम्ति तिनीहरूलाई तयारी गर्न जागृत तुल्याइनु आवश्यक थियो।” *The Great Controversy*, 310.

अन्तिम दिनहरूको विषयमा उनी यसरी लेख्छिन्:

“उहाँको क्रूसमा टाँगिनु हुनुभन्दा अघि उद्धारकर्ताले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँलाई मारिनेछ र उहाँ चिहानबाट फेरि उठ्नुहुनेछ भनी स्पष्ट पार्नुभयो, र उहाँका वचनहरू तिनीहरूको मन र हृदयमा गहिरो प्रभाव पारुन् भनेर स्वर्गदूतहरू उपस्थित थिए। तर चेलाहरू रोमी जुवाबाट हुने सांसारिक छुटकाराको प्रतीक्षामा थिए, र जसमा तिनीहरूका सबै आशाहरू केन्द्रित थिए, उहाँले लज्जास्पद मृत्यु भोग्नुपर्छ भन्ने विचार तिनीहरूले सहन सकेनन्। तिनीहरूले स्मरणमा राख्नुपर्ने वचनहरू तिनीहरूको मनबाट हटाइए; र जब परीक्षाको समय आयो, त्यसले तिनीहरूलाई अप्रस्तुत अवस्थामै भेटायो। येशूको मृत्युले तिनीहरूका आशाहरूलाई त्यति पूर्णतासाथ नष्ट गर्‍यो, मानौं उहाँले तिनीहरूलाई पहिले नै चेतावनी दिनुभएको थिएन। यसरी नै अगमवाणीहरूमा भविष्य हाम्रो सामु त्यति नै स्पष्टतापूर्वक खोलिएको छ, जति ख्रीष्टका वचनहरूले चेलाहरूका सामु खोलिएको थियो। अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू र सङ्कष्टको समयका लागि तयारी गर्ने कार्य स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। तर धेरै मानिसहरूलाई यी महत्त्वपूर्ण सत्यहरूको त्यत्तिकै कुनै बोध छैन, मानौं तिनीहरू कहिल्यै प्रकट नै गरिएका थिएनन्। मानिसहरूलाई मुक्तिको निम्ति बुद्धिमान् बनाउने हरेक प्रभावलाई हरप्र शैतानले निगरानी गरिरहेको छ, र सङ्कष्टको समयले तिनीहरूलाई तयार नभएको अवस्थामै भेटाउनेछ।” *द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी*, 595.

मिलरवादी सन्देश १७९८ मा खोलियो, र यसले “कृपाको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू” प्रस्तुत गर्‍यो। अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोल्दा, उहाँले चेलाहरूको इतिहासलाई यस तथ्यको दृष्टान्त दिन प्रयोग गर्नुहुन्छ कि “कृपाको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू” नै मानिसहरूलाई मुक्तिप्रति बुद्धिमान् बनाउने कुरा हुन्, तर

तिनलाई बुझिँदैन। १७९८, १९८९ र २०२३ मा खोलिएका सन्देशहरू त्यस्ता सन्देशहरू थिए जसले “कृपाको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू” लाई पहिचान गराए।

चालीसौं पदले एउटा ऐतिहासिक रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसमा दानिएलको पुस्तक तीन पटक खोल्निन्छ। १७९८ मा उलाइ नदीको दर्शन, जसले अध्याय सातदेखि नौसम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, खोलियो। १९८९ मा हिदेकेल नदीको दर्शन, जसले अध्याय दसदेखि बाह्रसम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, खोलियो। २०२३ मा दानिएल ११ को चालीसौं पदको लुकेको इतिहास खोलियो।

चालीसौं पदको इतिहासले १७९८ देखि एकचालीसौं पदको आइतबारको व्यवस्थासम्मको कालखण्डलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहास हो; र यही संयुक्त राज्य अमेरिका प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशु, प्रकाश १६ को झूटा अगमवक्ता, तथा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौं राज्य पनि हो। दानिएल ११ को चालीसौं पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको यही इतिहास प्रकाशको पुस्तकमा पनि एउटै पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अनि मैले पृथ्वीबाट माथि आउँदै गरेको अर्को एउटा जनावर देखें; त्यसका थुमाहरू थुमाजस्तै दुईवटा सिङ थिए, तर त्यसले अजिङ्गरजस्तै बोल्थ्यो। प्रकाश १३:११।

यो पद, चालीसौं पदमा जस्तै, सन् १७९८ का Alien and Sedition Acts बाट आरम्भ भई, राष्ट्रले अजिङ्गरझैं बोल्ने समय अर्थात् आइतबारको व्यवस्थासम्म समाप्त हुने इतिहास हो; यस्तो इतिहास, जो पोपसत्तात्मक रोमलाई सिंहासनबाट हटाउँदा आरम्भ हुन्छ र पोपसत्तात्मक रोम पुनः सिंहासनमा पुनर्स्थापित हुँदा समाप्त हुन्छ। प्रकाश १३:११ र दानिएल ११:४० दुवैले प्रस्तुत गरेका इतिहास बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौं राज्यको हटाइबाट आरम्भ भई, बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौं राज्यको हटाइमा समाप्त हुन्छ।

बाइबलको भविष्यवाणीको पहिलो राज्यको रूपमा बाबेलले दोस्रो राज्यसम्म राज्य गरेको “सत्तरी” वर्षहरूले १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको पद ४० को इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

र त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि, टायर एक राजाको दिनहरूजस्तै सत्तरी वर्षसम्म बिसिइनेछ; सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि टायरले एउटी वेश्यालेझैं गाउनेछ। वीणा लेऊ, हे बिसिइकी वेश्या, सहरभरि घुम; मधुर धुन बजाऊ, धेरै गीत गाऊ, ताकि तिमी सम्झनामा आओ। अनि यस्तो हुनेछ कि सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि परमप्रभुले टायरको वास्ता गर्नुहुनेछ, र त्यो फेरि आफ्नो ज्यालातर्फ फर्किनेछ, र पृथ्वीको मुखमाथि भएका संसारका सबै राज्यहरूसित व्यभिचार गर्नेछ। यशैया २३:१५-१७।

१७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहास पनि त्यही इतिहास हो, जब यशैया तेइसमा अभिलेख गरिएझैं टायरकी वेश्या बिसिइन्छ; जहाँ त्यस अवधिलाई “सत्तरी वर्ष” तथा “एक राजाका दिनहरू” भनेर व्यक्त गरिएको छ। नबूकदनेसरदेखि बेलशस्सरसम्म बाइबलीय भविष्यवाणीको पहिलो राज्यले शासन गर्‍यो; यसरी त्यसले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौं राज्यको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, जो थुमाबाट सुरु हुन्छ तर अन्ततः अजिङ्गरझैं बोल्न पुग्छ। नबूकदनेसरले थुमाका अनुयायीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र बेलशस्सरले अजिङ्गरका अनुयायीलाई।

१७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहास प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूको इतिहास पनि हो, जो मिलेराइटहरूको सुधारबाट आरम्भ भई एक लाख चवालीस हजारको सुधारमा समाप्त हुन्छ। तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश न्यायको घडीको सन्देश हो। मिलेराइटहरूले न्यायको आरम्भसँग सम्बन्धित घटनाहरू घोषणा गरे, र एक लाख चवालीस हजारले अनुग्रहको समय समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू घोषणा गर्छन्।

अनुग्रह-अवधिको अन्त्यसँग सम्बन्धित घटनाहरू अगमवाणीका आन्तरिक तथा बाह्य रेखाहरूमा चित्रित गरिएका छन्, र ती घटनाहरू मुख्यतः दानियेल ११ को चालीसौं पदद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा घटित हुन्छन्। चालीसौं पदका घटनाहरू संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार-व्यवस्थामा अन्त्य हुन्छन्; त्यसकारण, अझै बाबेलमा रहेका परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूको अन्तिम सङ्ग्रहका घटनाहरू चालीसौं पदमा प्रतिनिधित्व गरिएका छैनन्;

तथापि, त्यस बेला संसारको सामुन्ने उभिने सङ्कट भने संयुक्त राज्य अमेरिकामा भर्खरै समाप्त भएको हुन्छ। ती घटनाहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथिको न्याय र परमेश्वरको मण्डलीलाई ध्वजचिह्नका रूपमा उच्च पारिनुअघि हुने त्यसको शुद्धीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

परखको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित आन्तरिक घटनाहरूले अन्तिम दिनका उहाँका मानिसहरूको बीचमा परमेश्वरको रहस्यलाई समाप्त गर्दै महान् प्रधानपूजारीका रूपमा ख्रीष्टको कार्यलाई पहिचान गराउँछन्। बाह्य घटनाहरूले पोपसत्तालाई शक्ति पुनर्स्थापित गर्न संयुक्त राज्य अमेरिकाको भूमिकालाई पहिचान गराउँछन्। बाइबलको अगमवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको सम्पूर्ण इतिहास, लाओडिसियाको सम्पूर्ण इतिहास, पद चालीसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासको अवधिभित्र घटित हुन्छ।

चालीसौँ पदभित्रका आन्तरिक र बाह्य रेखाहरूलाई पृथ्वीका पशुका दुई सिङहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। गणतन्त्रवादको सिङ बाह्य रेखा हो, र प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ आन्तरिक रेखा हो। यी दुवै रेखाहरू छैटौँ राज्यको इतिहासभित्र अवस्थित छन्, र छैटौँ राज्यको इतिहासको निष्कर्षमा परमेश्वरको न्याय प्रोटेस्टेन्ट तथा गणतन्त्रवादी दुवै सिङहरूमाथि ल्याइन्छ। जुन सन्देशले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरूलाई पहिचान गर्छ, त्यही सन्देशले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि त्यसको अनुग्रह-अवधिको समयको कचौरा भरिँदै जाँदा ल्याइने घटनाहरूलाई पनि पहिचान गर्छ। जुन सन्देशले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरूलाई पहिचान गर्छ, त्यही सन्देशले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिज्ममाथि त्यसको अनुग्रह-अवधिको समयको कचौरा भरिँदै जाँदा ल्याइने घटनाहरूलाई पनि पहिचान गर्छ।

चालीसौँ पदको इतिहासभित्र दानिएलको पुस्तक तीन पटक खोलिन्छ, र ती प्रत्येक तीन पटकले परीक्षण-अवधिको अन्त्यसँग सम्बन्धित घटनाहरू प्रस्तुत गर्ने एउटा आन्तरिक र एउटा बाह्य रेखा उत्पन्न गर्छ। यी तीनै मार्गचिह्नहरू प्रत्येक पटक सात पटकको छरपस्ट हुनु अघि आउँछन्। त्यसकारण चालीसौँ पदले १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यस इतिहासभित्रका भविष्यवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नहरू “परीक्षण-अवधिको अन्त्यसँग सम्बन्धित घटनाहरू” हुन्। चालीसौँ पदको इतिहासभित्र आन्तरिक रेखाले आरम्भमा फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फको संक्रमण र अन्त्यमा लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियातर्फको संक्रमणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। आरम्भले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तद्वारा चित्रित गरिएको एक सुधारात्मक आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले अन्त्यमा पनि एक सुधारात्मक आन्दोलनलाई पूर्वरूपमा देखायो, र जसले त्यस दृष्टान्तलाई अक्षरशः पूरा पनि गर्‍यो।

फिलाडेल्फियन मिलेराइट आन्दोलनको आरम्भ १७९८ मा लैव्यवस्था अध्याय २६ का “सात समय” को एउटा पूर्तिसँग भयो, र त्यसपछि २२ अक्टोबर, १८४४ मा “सात समय” को अर्को एउटा पूर्ति भयो। कम्तीमा १८५६ सम्म आइपुग्दा जेम्स ह्वाइट र सिस्टर ह्वाइट दुवैले यस आन्दोलनलाई लाओडिसियाई अवस्थामै रहेको भनेर पहिचान गरिसकेका थिए। त्यही वर्ष “सात समय” सम्बन्धी नयाँ ज्योति आधिकारिक मण्डलीय प्रकाशनमा प्रस्तुत गरियो, तर त्यो कहिल्यै पूरा भएन। “सात समय” १७९८ मा पूरा भयो, र त्यसपश्चात् विलियम मिलरले, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले “सत्यको शृङ्खलाको प्रारम्भ” भनेकी छन्, त्यही कुरा पत्ता लगाए; र सत्यको शृङ्खलाको प्रारम्भ नै “सात समय” थियो। १७९८ “सात समय” को एउटा पूर्ति थियो; त्यसपछि, जब दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलियो, मिलरले “सात समय” सम्बन्धी आफ्नो आधारभूत खोज गरे। त्यसपछि २२ अक्टोबर, १८४४ ले “सात समय” को अर्को एउटा पूर्तिलाई चिह्नित गर्छ, जसको पछि फेरि आन्दोलन फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फ रूपान्तरित हुन्छ, र त्यही वर्ष “सात समय” माथिको नयाँ ज्योति अपूर्ण नै छोडियो। १८६३ मा, जुन १८५६ सम्म मिलेराइट फिलाडेल्फियन आन्दोलन थियो र त्यसपछि मिलेराइट लाओडिसियाई आन्दोलनमा रूपान्तरित भएको थियो, त्यो मुख्यतः गृहयुद्धका परिस्थितिहरू र दबाबहरू तथा मण्डलीका युवाहरूको सुरक्षाका आधारमा कानूनी रूपमा दर्ता गरिएको मण्डली बन्यो। १८६३ मा, जब त्यो मण्डली बन्यो, आन्दोलनको अन्त भयो। त्यसभन्दा सात वर्षअघि, १८५६ मा, लाओडिसियाले त्यही विषयमा आएको नयाँ ज्योतिको सन्देशलाई पन्छायो, जुन विलियम मिलरको पहिलो भविष्यवाणीसम्बन्धी खोज थियो।

मिलेराइट आन्दोलन र त्यो ज्योति, जसलाई “सत्यको शृङ्खलाको आरम्भ” भनिन्छ, अर्थात् “सात समय” को ज्योति, लाओडिसियाई आन्दोलनको नेतृत्वसमक्ष प्रकट गरियो; तर उनीहरूले क्रमशः “सात समय” लाई कायम राख्ने अभिलाषालाई एकातिर पन्छाउँदै गए, र सात वर्ष (“सात समय”) को अन्त्यमा, सन् १८६३ मा, “सात समय” प्रति कुनै उल्लेख नगरी एउटा नयाँ चार्ट र भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश प्रस्तुत गरियो।

१८६३ मा यशैयाको पैसट्टी वर्षको भविष्यवाणीको निष्कर्ष ठीक त्यहीँ पुगेर समाप्त भयो जहाँबाट त्यो आरम्भ भएको थियो—उत्तर र दक्षिणबीचको एक गृहयुद्धमा। १८६३ मा दासत्वको प्रश्नलाई “सात पल्ट” को परिपूर्तिमा उत्तर र दक्षिण दुवै राज्यहरूलाई बन्दी बनाएर लिएको घटनाले पूर्वछायाङ्कित गरेको थियो, र जस दासत्वमा इस्राएललाई लिएको थियो, त्यसले अन्त्यकालमा विद्यमान दासत्वसम्बन्धी प्रश्नहरूलाई यथार्थ रूपमा प्रतिनिधित्व गर्‍यो। १८६३ ले यशैयाको पैसट्टी वर्षको भविष्यवाणीमा आधारित भविष्यवाणीगत संरचनाको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यस कारण प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: यो ठहरिनेछैन, न त यो पूरा हुनेछ। किनकि सिरियाको शिर दमास्कस हो, र दमास्कसको शिर रेजीन हो; र पैसट्टी वर्षभित्र एफ्राइम यस्तो गरी टुटाइनेछ कि त्यो कुनै जाति रहनेछैन। अनि एफ्राइमको शिर सामरिया हो, र सामरियाको शिर रमल्याहको छोरा हो। यदि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौ भने, निश्चय नै तिमीहरू स्थिर रहनेछैनौ। यशैया ७:७-९.

ईसा पूर्व ७४२ मा आरम्भ हुने यो भविष्यवाणी, यदि सही रूपमा बुझियो भने, पैसट्टी वर्षको अवधिभित्र तीनवटा मार्गचिह्नहरू पहिचान गराउँछ। ती मार्गचिह्नहरूमध्ये दुईले इस्राएलका उत्तरी र दक्षिणी दुवै राज्यका लागि कैद र दासत्वका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षका अवधिहरूको आरम्भबिन्दु पहिचान गर्छन्। ईसा पूर्व ७४२ मा उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरू गृहयुद्धमा संलग्न थिए, र उत्तरी दस कुलले दक्षिणी यहूदा राज्यमा आक्रमण गर्न सिरियासँग गठबन्धन बनाएका थिए। उन्नाइस वर्षपछि, ईसा पूर्व ७२३ मा, उत्तरी दस कुललाई अशशूरीहरूले दासत्वमा लगेर लगे। छयालिस वर्षपछि, ईसा पूर्व ६७७ मा, अशशूरीहरूले मनश्शेलाई बन्दी बनाएर बाबेलमा लगे। ईसा पूर्व ७२३ पछि दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष पुग्दा १७९८ आउँछ, अर्थात् अन्तको समय र पद चालीसको आरम्भ। त्यसको छयालिस वर्षपछि, ईसा पूर्व ६७७ मा आरम्भ भएको दक्षिणी राज्यविरुद्धको “सात पल्ट” १८४४ मा समाप्त भयो। उन्नाइस वर्षपछि, १८६३ मा, ईसा पूर्व ७४२ का भविष्यसूचक विशेषताहरू अक्षरशः प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। ईसा पूर्व ७४२ र १८६३ दुवैमा उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूबीच गृहयुद्ध चलिरहेको छ। ईसा पूर्व ७४२ मा यशैयाले दुष्ट राजा आहाजलाई दिएको भविष्यवाणी उत्तरी र दक्षिणी दुवै राज्यको आसन्न दासत्वसम्बन्धी थियो, र १८६३ मा, गृहयुद्धको ठ्याक्कै केन्द्रीय बिन्दुमा, राष्ट्रपति लिंकनले दासत्व अन्त्य गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गर्दै मुक्तिपत्र घोषणा गरे। ईसा पूर्व ७४२ मा दुष्ट राजा आहाजलाई दिइएको चेतावनी शाब्दिक गौरवशाली भूमिमा दिइएको थियो, जसले आत्मिक गौरवशाली भूमिमा लिंकनद्वारा दिइएको सन्देशको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ।

१८५६ मा हाइराम एड्सनद्वारा “सात पल्ट” का सन्देशहरू प्रकाशित भएको सात वर्षपछि, एडभेन्टवादले १८६३ को चार्ट उत्पादन गर्‍यो, जसले “सात पल्ट” सम्बन्धी मिलेराइट शिक्षालाई हटायो। यसरी, एलेन ह्वाइटले हामीले मिलेराइटहरूको सन्देशहरू दोहोर्‍याउनुपर्छ, साथै ती सन्देशहरूमाथि हुने आक्रमणको प्रतिरक्षा गर्नुपर्छ भनेर सिकाउनुभएका असंख्य अंशहरूलाई प्रश्नको घेरामा पारियो। त्यही वर्ष तिनीहरू कानुनी रूपमा दर्ता भएको चर्च बने। १८६३ र त्यसका भविष्यवाणीसम्बन्धी निहितार्थहरूबारे अझ धेरै लेख्न सकिन्छ, तर मैले यहाँ उल्लेख गरिरहेको कुरा यो हो कि १८६३ को विद्रोहलाई चिनाउने, आन्तरिक र बाह्य दुवै प्रकारका, धेरै साक्षीहरू छन्—चाहे त्यो दक्षिणी राज्यहरूसँग सम्बन्धित बाह्य पक्षको विद्रोह होस्, वा पहिलो आधारभूत सत्यको अस्वीकारसँग सम्बन्धित आन्तरिक पक्षको विद्रोह। १८६३ पद चालीसको इतिहासभित्रका ती घटनाहरूमध्ये एक हो, जसले “कृपाको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू” निर्माण गर्ने मार्गचिह्नको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

१८६३ ले प्राचीन वास्तविक इस्राएलको लागि मरुभूमिमा चालीस वर्षको आरम्भसँग मेल खान्छ। ती चालीस वर्षको अन्त्यमा यहोशूले प्राचीन इस्राएललाई प्रतिज्ञात देशभित्र प्रवेश गराए, र तिनीहरूले यरीहोलाई ढाले तथा यरीहोलाई फेरि निर्माण गर्ने जो कोहीमाथि श्राप घोषणा गरे। १८६३ मा लाओडिसियन एडभेन्टवादको नेतृत्वले यरीहोलाई

पुनर्निर्माण गर्‍यो। १८६३ मरुभूमिका चालीस वर्षको आरम्भ र अन्त्य दुवैमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। १८६३ एक भविष्यसूचक मार्गचिन्ह हो, जसले चालीसौँ पदको इतिहासका बाह्य र आन्तरिक रेखाहरूको इतिहासलाई एकसाथ बाँध्छ। त्यहाँ सातौँ मण्डली छ, “न्याय गरिएको मण्डली,” जसरी “लाओडिसिया” शब्दको अर्थ हुन्छ, जो एउटा यस्तो अवधिमा प्रवेश गर्दैछ जसलाई मरुभूमिमा एक सम्पूर्ण पुस्ता मर्ने घटनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यही बिन्दुमा पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपतिले दासहरूलाई मुक्त गर्ने कार्य आरम्भ गरिरहेका छन्, यसरी अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिहरूको प्रतीकरूप बन्दै, जसले सङ्घको अवधिमा सैनिक शासन लागू गर्नेछन्, र त्यसले प्रेरणाले “राष्ट्रिय विनाश” भनी सम्बोधन गरेको अवस्थातर्फ डोर्‍याउनेछ।

सुरुवातका मार्गचिन्हहरूमा अन्त्यका मार्गचिन्हहरू प्रस्तुत गरिएका छन्, र न्यायको समापनसँग सम्बन्धित घटनाहरू न्यायको उद्घाटनसँग सम्बन्धित घटनाहरूमा फर्त प्रतिरूपित गरिएका थिए। चालिस वर्षको आरम्भमा यहोशू र कालेबको सन्देशलाई अस्वीकार गर्दै कादेशमा भएको विद्रोहले चालिस वर्षको अन्त्यमा कादेशमै चट्टानलाई प्रहार गर्दा मोशाको विद्रोहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। १८६३ ले त्यो आइतबारको व्यवस्था पहिचान गराउँछ, जहाँ लाओदिकिया प्रभुको मुखबाट उकेलिन्छ, र जहाँ यरूशलेममा रहेका पच्चीस प्राचीन पुरुषहरू इजकिएल अध्याय ८ मा सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका छन्, र जहाँ “प्रभुको मन्दिर हामी नै हौं” भन्ने झूटा वचनहरूमा भरोसा गर्नेहरूमाथि शिलोह पुनः दोहोरिन्छ।

हामी पानियमसम्बन्धी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।